तं दृष्ट्वा क्षत्रियाः शूराः प्रपतन्तं तरस्विनं । द्वितीयमिमं लोकं मेनिरे तस्य कर्म्मभिः ।
तेनार्द्दिता महाराज भारती सा महाचमूः । व्यभ्रमत्तत्र तत्रैव योषिन्मदवशादिव ।
द्रावयित्वा महासैन्यं कम्पयित्वा महारथान् । नन्दयामास सुहृदो मयं जित्वेव वासवः ।
तेन विद्राव्यमाणानि तव सैन्यानि संयुगे । चक्रुरार्त्तस्वरं घोरं पर्जन्यनिनदोपमं । ४५०
तं श्रुत्वा निनदं घोरं तव सैन्यस्य भारत । मारुतोद्धूतवेगस्य सागरस्येव पर्व्वणि ।
दुर्य्योधनस्तदा राजन्नार्य्यशृङ्गिमभाषत । एकः कार्ष्णिर्म्महाबाहो द्वितीय इव फाल्गुनः ।
चमूं द्रावयते क्रोधाद्वृत्रो देवचमूमिव । तस्य चान्यं न पश्यामि संयुगे भेषजं महत् ।
क्षते त्वां राक्षसश्रेष्ठ सर्व्वविद्यासु पारगं । स गत्वा त्वरितं वीरं जहि सौभद्रमाहवे ।
वयं पार्थं हनिष्यामो भीष्मद्रोणपुरोगमाः । स एवमुक्तो बलवान् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् । ४५५
प्रययौ समरे तूर्णं तव पुत्रस्य शासनात् । नर्द्दमानो महानादं प्रावृषीव बलाहकः ।
तस्य शब्देन महता पाण्डवानां बलं महत् । प्रचलत् सर्व्वतो राजन् वातोद्धूत इवार्णवः ।
बहवश्च महाराज तस्य नादेन भीषिताः । प्रियान् प्राणान् परित्यज्य निपेतुर्द्धरणीतले ।
कार्ष्णिश्चापि मुदा युक्तः प्रगृह्य सशरं धनुः । नृत्यन्निव रथोपस्थे तद्रक्षः समुपाद्रवत् ।
ततः स राक्षसः क्रुद्धः संप्राप्यैवार्ज्जुनिं रणे । नातिदूरे स्थितां तस्य द्रावयामास वै चमूं । ४६०
तां बध्यमानाञ्च तथा पाण्डवानां महाचमूं । प्रत्युद्ययौ रणे रक्षो देवसेनां यथा बलः ।
विमर्द्दः सुमहानासीत् तस्य सैन्यस्य मारिष । रक्षसा घोररूपेण बध्यमानस्य संयुगे ।
ततः शरसहस्रैस्तां पाण्डवानां महाचमूं । व्यद्रावयद्रणे रक्षो दर्शयन् स्वपराक्रमं ।
सा बध्यमाना च तथा पाण्डवानामनीकिनी । रक्षसा घोररूपेण प्रदुद्राव महद्भयात् ।
प्रमृद्य च रणे सेनां पद्मिनीं वारणो यथा । ततोऽभिदुद्राव रणे द्रौपदेयान् महाबलः । ४६५
तेन क्रुद्धा महेष्वासा द्रौपदेयाः प्रहारिणः । राक्षसं दुद्रुवुः सङ्ख्ये ग्रहाः पञ्च रविं यथा ।
वीर्य्यवद्भिस्ततस्तैस्तु पीडितो राक्षसोत्तमः । यथा युगक्षये घोरे चन्द्रमाः पञ्चभिर्ग्रहैः ।
प्रतिविध्यस्ततो रक्षो विभेद निशितैः शरैः । सर्व्वपारसवैस्तूर्णमकुण्ठाग्रैर्म्महाबलः ।
स तैर्भिन्नतनुत्राणः शुशुभे राक्षसोत्तमः । मरीचिभिरिवार्कस्य संस्तूतो जलदो महान् ।
विषक्तैः स शरैश्चापि तपनीयपरिच्छदैः । आर्य्यशृङ्गिर्व्वभौ राजन् दीप्तशृङ्ग इवाचलः । ४७०
ततस्ते भ्रातरः पञ्च राक्षसेन्द्रं महाहवे । विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ।
स निर्भिन्नः शरैर्घोरैर्भुजगैः कोपितैरिव । अलम्बुषो भृशं राजन् नागेन्द्र इव चुक्रुधे ।
सोऽतिविद्धो महाराज मुहूर्त्तमिव मारिष । प्रविवेश तमो दीर्घं पीडितस्तैर्म्महारथैः ।
प्रतिलभ्य ततः संज्ञां क्रोधेन द्विगुणीकृतः । चिच्छेद सायकांस्तेषां ध्वजांश्चैव धनूंषि च ।
एकैकं पञ्चभिर्ब्बाणैराजघान स्मयन्निव । अलम्बुषो रथोपस्थे नृत्यन्निव महारथः । ४७५
त्वरमाणः सुसंरब्धो हयांस्तेषां महात्मनां । जघान राक्षसः क्रुद्धः सारथींश्च महाबलः ।